

عنوان مقاله:

مقایسه سبک شناسانه داستان بیژن و منیژه شاهنامه فردوسی و گشتاسپ نامه دقیقی برمبنای زبان شناسی

محل انتشار:

پنجمین همایش متن پژوهی ادبی نگاهی تازه به سبک شناسی، بلاغت، نقد ادبی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

یدالله شکری - عضو هیات علمی دانشگاه سمنان

کبری چمنی - دانشآموخته کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی

خلاصه مقاله:

سبک شناسی از دانش هایی است، که از قرن نوزدهم میلادی بهاین سو، به گونه ای علمی موردتوجه قرارگرفت و از شیوه های مهم برای پیبردن به ویژگی های یک اثر و بهدست آوردن معیاری از روش یک هنرمند است؛ منظومه های حماسی نوعی از متون هستند، که با ویژگی های خاص خود سبک حماسی را میسازند؛ بنابراین تحلیل سبک شناسی این آثار به شناخت بیشتر سبک آنها کمک میکند؛ شاهنامه از مهمترین منظومه های حماسی در ادبیات فارسی و تنها منظومه ای است، که اشعار حماسی شاعری دیگر را نیز درخود جای دادهاست؛ نگارنده در این پژوهش کوشیده است، تا داستان بیژن و منیژه از شاهنامه را با گشتاسپ نامه دقیقی از نظر دستاوردهای جدید سبک شناسی، که بر دیدگاه های زبان شناسی استوار است، بررسی کند، در این جستار سنجش دو داستان از نظر عناصر سبک ادبی در حوزه گزینش، ابداع و هنجارگریزی انجام شده است. به طورکلی باید گفت: در بحث گزینش، گونهبانی در شعر فردوسی بیشتر از دقیقی نمود دارد؛ درحالیکه در شعر دقیقی ناهماهنگی سبکی به چشم میخورد و بیگانه ستیزی او در پالودگی عامدانه زبان شعرش از واژگان بیگانه و القاب و دشنامهای مربوط به ایرانیان و تورانیان روشن است، در مقوله ابداع فردوسی عبارات و اصطلاحاتی دارد، که دارای ارزش بلاغی فراوانی است و در زبان فارسی باقیماندهاست؛ همچنین در بحث هنجارگریزی نیز، برجستگی سبکی در شعر فردوسی با انگیزه های بلاغی پیوندخورده و باعث زیبایی کلام او گردیده است؛ اما در شعر دقیقی عدم توانایی کامل در تکمیل وزن و کهنگی بیشتر زبان او، باعث کاستن از ارزش گشتاسپنامه گردیدهاست و درمجموع شعر فردوسی را در درجه بالاتری نسبت به دقیقی قرار دادهاست

کلمات کلیدی:

فردوسی، دقیقی، سبک شناسی، داستان بیژن و منیژه، گشتاسپ نامه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/761719>

